

DAGSINS MEINING

Góð umboð fyri landið!

Týsdagin kom Heidi Andreasen aftur til landið, eftir at hava svomið seg til fleiri gullmerki í eini altjóða svimji-kapping í Kanada. Í hesi kappingini hevur hon eisini sett heimsnet, so eiðisgentan er ikki ein og hvør svimjari, og tað eru vit sjálvandi ómetaliga stolt av.

Ikki nóg mikið við hesum. Heidi hevur saman við venjar-um sínum, einsum svia og einum føroyingi, sett sær nýggj mál, og tað er at koma við til Olympisku leikrinar í Athen næstuferð. Hetta eru høg mál, og sjálvandi vóna vit, at at tað eydnast henni at koma við og at røkka góð úrslit.

Heidi er saman við øðrum ítróttarfólkum góður ambassa-dørur fyri land okkara.

Herfyri vunnu føroyingar fleiri kappingar í fræslum ítrótti á eini kapping fyri tarnað í Írlandi og gjordu tað, at bæði Merkið og tjóðsangurin varð spældur fleiri ferðir.

Nýliga hava tveir kvinnuligir rógvarar, Sigríð Svartá og Katrin Olsen, staðið seg væl í altjóða kapping - eini HM-kapping - í donskum kappróðrabári. Tær eru so mætir rógvarar, at tær komu á danska landsliðið við harðari og miðvisari rógving.

Hóast tær siga, at danskir rógvarar líkasum fyrireika seg til landslidsrógving frá 15 ára aldri, vóru tær 20 og meira, áðrenn tær fóru at rógva við donskum bátum. Men í samrøðu við Sosialin siga tær, at tann góði føroyski kapp-róðraranði hevur verið teimum ein góð hjálp. Næsta málið hjá teimum eru olympisku leikirnir.

Aðrar føroyingar hava eisini staðið seg væl í fræslum ítrótti. Nevnst skal fimleikari Helgi W. Olsen, sum eisini hevur kappast um DM-heitið.

Við hesum dømunum kunnu vit ikki siga annað, enn at nakrar føroyingar eru komnir langt ávegis í serliga fræslum ítrótti, og tað er sjálvandi at fegnast um. Hesi ítróttarfólk eru saman við landsliðum okkara - ikki minst í fótboldi - góðir ambasadørt fyri land okkara.

Hesi eru við til at staðfesta støðu Føroya í heimskortinum og í hugaheimi hjá fólki og tað dregur kanska nokur ferðafólk til oyggjalandið, sum í hesum døgur fjarl seg í mjørka og keðiligum summarveðri.

So kunnu vit spyrja, um hesi úrslit eru eina og aleina einmansavrik, ella tey eru sprottin úr góðum lið- ella felagsarbeiði, ella tí vit hava ein góðan og miðvisan ítróttarpolitikk.

Spurningurin skal ikki svarast. Men vit haa ongan miðvisan ítróttarpolitikk. Hesin skal nú orðast, men í hesum arbeiðnum mugu vit ikki bara hugsa um "elituna", men sanniliga eisini um breiddina, tí tað ræður um at fáa øll við. Bæði at stytta sær stundir og halda líkam og sál viðlíka.

Heidi og hinum ynskja vit hjartaliga tillukku.

Sosialurin

Sosialurin

Sosialurin
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo
Figgjarleiðari: Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo
Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo
Finnbjörg Nattestad
finnbjorg@sosialurin.fo
Durita Simonsen durita@sosialurin.fo

Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydum@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Heri á Rógvi heri@sosialurin.fo
Ingrid Bjarnastein ingrid@sosialurin.fo
Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo
Solby Eliassen solby@sosialurin.fo
Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin.fo
Ingj Rasmussen ingi@sosialurin.fo
Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo
Sosialurin í Vágum:
360 Sandavágur
tel. 333820, 220507 fax 333720
e-post: edward@sosialurin.fo
e-post: vagar@sosialurin.fo

Uppseting/prent:
Uppseting: Hestprent
Prent: Prentmiðstöðin
Útgevvari:
Sp/f Sosialurin
Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 341800, Fax 341801
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo
varp@sosialurin.fo
Innsent tilfar
Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðsl-an ikki er kunnað um bústað og telefonnummat, verða ikki settar í blaðið.

VIÐMERKINGAR

Púra satt Kristina, - the show must go on, men tað skal so avgjørt ikki verða tykkara show

Johan Dahl

Løgtingsmaður

Tað undraði meg ikki at Kristina Háfoss, hevði við-merkingar til grein mína um "heimastýrislógina og yvirtøkuleistin", - hóast hon onki nýtt hevði at bera framm ,enn somu plátu, sum vit hava hoyrt nú í alt ov langa tí og flestu okkara troyttast av.

Viljin til loysnir - hvar er hann?
Síðani tit komu framat í 1998 hava tit verði á kollis-iónskursi við danir og hava dyrka ósemjur, og tá tær so hava verið loystar , ja so skapað tit nýggjar, bæði innanlands og uttanlands, tað hevur alt Føroya fólk upplivað fer eftir fer.

Viljin at skapað loysnir og eitt framtíðar fyrimynd-arligt samfelag er ringur at fáa eyga á.

Tá Kristina sigur at yvirtøkulógin fer at gera tað greitt hvørja lögfrøðis-liga heimild ið landsstýrið hevur fyri at yvirtakað málsokið, so er hetta bert enn ein reingjan av veru-leikanum, - enn eitt leikrit fyri, hvussu loysingar-flokkarnir best kunnu lírk-að seg framm til fullveldið.

- Tit hava havt allar møgu-leikar at yvirtakað hesi seinastu 5 gullárini - hvi hava tit ikki yvirtikið??

LEIKTJÓLDINI
Kristina sigur at hini, - alt-so tey sum ikki eru sam-bandsfólk eru byrja at takað leiktjóldini niður, - eg haldi at hon er heilt skeiv, - føringar vilja hava sitandi samgongu at takað sirkus-

tjaldi niður og enda showið, flestu hava fingið meir enn nokk av tykkara leikið við tilveru teirra,og vóna at hann skjótt er at enda kom-in, soleiðis sum tú sigur í grein tini .

Teir føroyingar sum í mong ár hava havt føtur undir egnum borið (teir eru ikki so fáir), vilja hava frið at livað eitt áhaldandi virði-ligt liv og eina virðiliga framtíð - og eina slíka eru tit í tjóveldisflokinum ikki før fyri at veita føroyingum

Heingið tit heldur tey óbrúktu arbeiðsklæðini aft-ur á krókin, og leggið tað skeivu kumpassina, sum hevur sent tykkum so langt av kós aftur í amboðskass-an saman við restini av ónýtiligu amboðum tykk-ara.

The show definetely need to go on - but with more serious players than the present.

VIÐMERKINGAR

Sinnissjúk samkynd

Rógvi Danielsen

Eg eri diagnostiseraður skizofrenur. hálvárið '96 - '97 var eg innlagdur á psykiatrisku deildunum. Mest á deild 2.

Eg gjordi eina óhugna-liga uppdaging í hesum tíðarskeiðinum. Tey uppliva ikki nógv, staklarnir, (ja, tvs. ikki nógv sum hevur við veruleikan at gera) so skjótt hevði slaturin - sum bara stóðst av relativt meinaleysum forvitni eitt stað, har ið hæddarpunktini á degnum vóru sigarettir, kaffi og "Dagur og Vika" - breitt seg millum sjúkling-arnar, at eg var samkyndur. Ein skuldi trúð, onkur hevði billa fólki inn, at eg var skriftaprestur. Tey komu til mín við søgum, sum tey bóðu meg at svørja dýran eið ikki at bera við-ari. Eg sá niður í eina av-grund av ræðuleikum, ótta, niðranum og eyðmyking-um, ófatiligum máttloysi og

vónloysi... ja, helviti á jørð. Hetta var í grundini nógv meira enn eg, í mínum við-kvæma standi, toldi.

Men hvat søgdu hesi ólukkudýrini mær? Nú eru hetta orðini hjá einum menniskja sálarlæknar siga vera psykotiskan so.. men, eg fari at postulera, at ein OFATULIGA stórur partur av sálarsjúklingum, sum eru innløgð á Landssjúkra-húsinum í Føroyum eru tað - fyri so vitt - tí tey eru samkynd. Eg haldi, at tað eru triggir stórir bólkar av sinnissjúklingum: Tey sum av eini ella aðrari orsök "hava sett Harran Jesus í hálsin", tey sum eru vorðin - kynsliga ella á annan hátt - misbrúkt-handlea og so samkynd. Tað eru sjálvsagt eisini genetiskar orsøkir til, at eitt menniskja blívur sinnissjúkt. Men eg fari at seta eitt stórt ? við um tað er orsøkin í so stóran mun, sum viðgerarar halda. Ella, tað er tað ikki!

Hesi neyðars menniskju

hava verið í slíkari neyð um sína "stöðu", at tey at enda ikki hava megna at barst meira og nú sita brotin á psykiatrisku deildunum á landsjúkrahúsinum. Summi av teimum passiv og apat-isk. Onnur irrationelt frustreraði og aggressiv. "Hu, hej, áh vilde dyr"! So liggja tey í belti og fáa sproytu í reyvina. Hvønn móguleika tey hava - hóast alt - at bliva heil menniskju aftur hongur fyri stóran part saman við hvussu ung tey blivu innløgð. Tí (um møguligt) er støða teirra - av fleiri orðsøkum - enn vónleysari á "Hotel Øre-gaard" enn í teimum guds-jammerligu korum, tey komu úr.

Viðgerðini á psykiatrisku deildunum eg var á, standa fyri størsta partin røktarar og sjúkrarøktarar fyri. Sál-arlæknarnar er torført at fáa fátur á. Teir "gera entre" viðhvørt. Ganga "óuppnei-ligir" - sum kongar og drotningar. fara so inn til

deildarleiðaran og gera av hvør heiligvágur skal gev-ast. "Gjeikari psyko gjeik-arason" verður spurdur um døgnrhythmu, um umgang (ella manglandi) við onnur á deildini o.s.l. Mett verður um hvussu "normalur" sjúklingurin sýnist. Men tann stóri spurningurin verður ikki spurður - nevni-liga: HVÍ???!!!!!!

Tvs., tað eru nógvir sjúk-lingar á psykiatrisku deild-unum á Landssjúkrahúsi-num, sum eru har tí, at tey koma frá einum umhvørvi har ið tað - so ella so - ikki ber til at vera samkyndur. Tey eru heilt einfalt sam-kynd! Og hetta eru ikki bara "skelettir í skápinum" hjá einari farnari tíð. Mong teirra eru "kroniskir sjúk-lingar" (sum tey ið eru fast innløgð verða kallaði) so tey verða - eftir øllum at døma - ikki hjálpt!?

Skrá fyri ættarstevnuna hjá Tummas Thorsvig í Skopun 25. - 27. juli

Tummas var ættaður úr Hósvík og giftist Paulinu úr Klaksvík. Tey fingu fimm børn.

Paulina doyði á ungum árum, og Tummas giftist uppافتur við Abreu Jakobsen, ið var einkja og átti trý børn. Saman fingtu tey seks børn. Tilsamans vórðu tað harvið fjúrtan børn.

Allir eftirkomararnir við familjum eru boðin við til stevnuna.

Tilsamans 350 fólk hava teknað seg til veitsluna.

Fríggjadagur 25. juli

kl 17.00 Møtt verður í bygdarhúsinum í Hósvík, har sagt verður frá ættini har. Farið verður ein túr niðan í Gerði, har Tummas Thorsvig vaks upp.

Fyri tey, ið ætla sær til Skopunar um kveldið, verður móguleiki fyri hesum. "Teistin" siglir av Gomlu Rætt kl. 19.15 og 21.00.

Leygardagur 26. juli

Fyrsti tútur hjá "Teistanum" av Gomlu Rætt leygar-morgunin er kl. 8.45.

kl. 10.00: Skráseting í "Samljóð", har navnsþjöld-ur verða útlýggjað. Myndatøka verður av teim ymsu greinunum.

kl. 10.00: Lættur morgunmatur

kl. 11.00: Gongutúrur "norður til Eggjar" við stað-kendum fólki.

kl. 11.00: Tútur í bygdini við frásøgufólki. (Minnisvarðarnir, bygðasavnið, skúlár-nir, havnin, kirkjan)

kl. 11.00: Bátatúrur við mb. Oddbjørg. Um viðrar.

kl. 13.00: Tútur í bygdini við frásøgufólki.

kl. 13.00: Bátatúrur við mb. Oddbjørg.

kl. 14.00: Ábit í bygdarhúsinum.

kl. 16.30: Skráseting í "Samljóð" fyri tey, sum eru komin seinni.

kl. 17.00: Myndatøka. Felagsmynd.

kl. 18.00: Fyrilestrar verða hildnir um slektina úr Hósvík og slektina hjá Paulinu.

kl. 19.00: Veitsla í "Samljóð".

kl. 24.00: Teistin siglir av Skopun til Gomlu Rætt.

kl. 14.00: Framhald av veitslu.

Sunnudagur 27. juli

kl. 12.00: Kirkjugongd. Tummas var klokkari í 40 ár.

kl. 13.00: Ábit í "Samljóð", har stevnan endar.

Bryggjuni í Føroyingahavnini er litið eftir av

Mynd: Edvard Joensen

Stór skomm fyri føroyingar

Jóhan og Maria Magnussen

Nú vit er komin aftur av einki góðari ferð við Sø-kongen, vil eg her lýsa eitt sindur um túrin.

Vit flugu yvir til Narsars-suaq og sigldu so fyrst suð-ur í móti Hvarvinun og fóru síðani í Kaphavnina, har sum útróðramenn høvdu hildið frá 1963 til 1966. Har sá ikki gott út.

Tað var sárt at siggja, hvussu illa tað var gingið frá.

Nú skal eg ikki dylja, at eg var ein, sum røði út har í trý ár. Tað einasta, sum stóð nokurlunda uppi, var ibúð-arskúrin hjá okkum.

Alt annað var »ruini«. Oljutunnur og viður frá skúrurunun fleyt um allar geilar.

Tað skal her sigast, at tá vit sóu at vit ikki fóru yvir aftur, kontaktaðu vit kon-trollørin í Apilataq um, at

vit ikki komu aftur við boðum um, at teir skuldu fáa tað, sum lá eftir har. Men tað sær ikki út, sum teir hava havt áhuga í tí.

Vit sigldu so ein rundtúr í Kaphavnini. Har var mest-sum einki eftir. Ísurin var nokk farin við tí, sum var.

Vit fóru so at sigla norður yvir, og fyrsta havn var Borgshavn. Síðani Kangar-suk og so Ravnoynna.

Har vóru vit í báðum havnunun. Har var tað

nakað serligt, at við á ferðini var ein dama, sum hevði verið har yviri sum 10 ár gomul við mammu síni, sum var kokkur.

So varð farið í Grete-fjørðin, og vit endaðu í Fø-ringahavnini.

Tað var tað sama alla staðni, har vit komu. »Ruini« við oljutunnum og viði frá skúrum, sum lá og rakst um geilar.

Men Føringahavnin var tað ringasta. Onkur, sum

var við, helt fyri, at hann

vildi ikki verið komin har at siggja hvussu tað sær út. Tað er stór skomm fyri føroyingar at lata tað góða pláss fara so illa. Føringa-havnin var kanska tann

penasta og besta bygd í Grønlandi tá. Gamla Fø-ringahavnin er øll smíldrað sundur. Tey flottu hús har vóru. Vit vóru ein túr í Nuuk, og fóru so suður yvir aftur til Narsarsuaq, har vit komu heim við Atlantic

Airways yvir Reykjavík.

Vit vilja her takka mann-ingini á Søkongen fyri tann ógloymandi túrin og tað góða samhaldið, vit høvdu.

»Det værste, der kan ske, er at det er højvand«